

Дев'ятниця до святого Спиридона Тримифунтського

Categories : [Молитви](#)

Date : 13/10/2018

Вступна Молитва

Отче святителю Спиридоне, заступайся за мене грішного, щоб я з твоєю допомогою міг мужньо і успішно переборювати спокуси злого духа та всі мої пристрасті і пожадання. Закрий двері мого серця перед прагненням земної слави і дочасного майна, не дай доступу ненависті й заздощам, віджени від мене гріховні думки й бажання та дай силу подолати їх. Амінь.

День перший

«Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне» (Мт. 5, 3).

Спаситель Христос навчає, що Царство Боже ми повинні приготувати вже тут на землі. Земне життя є початком життя у Царстві Небесному. Першим кроком до досягнення цієї мети є створення духовної убогості і порівняння своєї моральної негідності з досконалістю, до якої ми покликані дійти. Гордий своєї праведності фарисей вважав зайвим стремління до досконалості, і вона була йому недоступна. Митар, який усвідомлював свою духовну убогість і зі сльозами просив у Бога про милосердя, власне у цьому стані і у цій свідомості своєї гріховності та духовної убогості, розпочав свій шлях до досконалості.

Життя - Христос

Флп 1:21

Святий Спиридон Тримифунтський чудотворець був звичайним пастухом. Цей син небесної столиці, вишнього Єрусалима, був родом із о. Кіпр, за що його всі називають кіпріотом. Наслідуючи образ життя патріарха Якова, він став пастухом овець, віддалившись від будь якого спілкування і перебування із натовпами людей, подвизався в самотності, молитві та безкорисливому житті. Ця його любов пастуха до духовної убогості стала підставою його вибрання на пастиря Христового Стада. Таким чином пастух овець стає пастирем людських душ. Дбання про духовну убогість, як свою, так і своїх духовних овець, яскраво ілюструє своїм життям святий Спиридон.

Коли на острові настав голод, то хліботорговці намагалися скористатися людським нещастям. До святого Спиридона звернувся мешканець Тримифунта, який зі своєю родиною страдав від голоду. Бідар просив хліботорговця спасти його від голоду, проте дати в борг хліба торговець відмовився. Спиридон, почувши про немилосердного багача, запалившись вогнем Святого Духа, сказав: «Іди додому, бо завтра твій дім наповниться хлібом, і багач сам буде просити тебе брати у нього хліб без відсотків». Бідняк подумав, що святий лише хоче його потішити. Вночі ж пішла величезна злива, так що засіки багача від цієї зливи попадали і розвалилися, а весь запас збіжжя вимивало водою на дороги. Багач зі своїми слугами бігав по місту просив усіх допомогти йому і брати всім хліб без відсотків, щоби із багача не перетворитися на бідаря. Усі жебраки збирали збіжжя по дорогах не тільки в достатку, але понад міру. Коли прийшов і наш бідняк подивитися на засіки, що рухнули, то багач сам просив бідняка брати у нього хліб без відсотків. Так звершилося пророцтво провидця Спиридона.

Однієї ночі злодії підійшли до загону, де перебувало стадо святого Спиридона. Всю ніч вони намагалися схопити найбільшого барана. Коли ж схопили його і подалися до виходу, то невидима сила закувала їх, мов кайданами. Так простояли до ранку. Прийшовши вранці до загону, святий Спиридон почав їх з терпеливістю повчати про заповідь Богу: «Не кради». Сам Спиридон, виконуючи заповідь не віддавати злом на зло, помолившись, звільнив їх від невидимих пут. Коли ж відійшли на деяку віддаль, наказав їм вернутися до нього. Перелякані, що їх очікує суд, впали до ніг святого Спиридона, просячи про помилування. Він же, з посмішкою на устах, дав їм ягня, виявляючи не тільки незлопам'ятність, але велику доброту.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День другий

«Блаженні засмучені, бо вони успадкують землю» (Мт. 5, 4).

За лагідність і щирість серця Бог обіцяє Аврааму, а потім Вибраному Народові,

землю, яка «тече молоком та медом» (Вих. 3, 8). Христос обіцяє нам також цю чуттєву нагороду, хоча землею володіли погани, а спільнота вірних складалася лише з небагатьох послідовників Христа. Святий Іван Золотоустий впевнює, що ця маленька спільнота дуже швидко перемогла поганський світ і наслідувала від нього землю. Обітниця наслідування землі означає Боже благовоління. Терпеливе зношення скорботи, тихе і незлобне поводження зі всіма, відсутність гнівливості – ось ті якості, за які лагідні отримують не тільки Боже благословення в земному житті, але і в землі Вічного раю. Святий Спиридон Тримифунтський чудотворець лагідність серця проявив до людей бідних і убогих. Його лагідність не тільки допомагала іншим у скруті, але й наvertsала грішників.

У святого Спиридону був маленький садочок, в якому він молився. Недалеко від цього садка була нора змії. Щодня змія приповзала в садок і поїдала гризунів. Святий Спиридон бачив її, але це його зовсім не тривожило. Вони були сусідами. Одного разу до нього прийшов бідняк і попросив про позику грошей, бо єврей-лихвар, у якого він позичив гроші під відсотки, негайно вимагає повернення боргу. Час збору врожаю ще не прийшов, винограду у бідняка не було, щоби покрити видатки, і для бідаря настала скрута, бо єврей-лихвар погрожував кинути його у в'язницю. Добрий пастир святий Спиридон заспокоїв бідняка, пообіцявши дати йому лише одну дорогоцінну річ, адже ні золота ні срібла він не мав. Попросивши бідняка вийти із садочка, цей чудний муж святий Спиридон підійшов до змії, яка грілася на сонячному промінні і став молитися: «Господи, Який перетворив перед лицем фараона палицю Мойсея у змія і навпаки, вислухай мою молитву не заради мене, але заради скрути цього бідаря і вчини з цієї змії золото, щоби цей убогий слуга твій міг вийти із своєї скрути». Після його молитви змія перетворилася у золото, і Спиридон дав її бідареві в мішечок, щоби бідняк, давши єврееві-лихвареві цей завдаток, випросив собі відстрочки повернення боргу. «Коли ж ти продаси свій врожай, то принеси мені цю дорогоцінну річ назад», – наказував Спиридон біднякові. Останній пообіцяв виконати все згідно слів святого. Ненажера багатства єврей-лихвар, побачивши таку дорогоцінну річ, яка своєю витонченою філігранною роботою і вагою свідчила про надзвичайну вартість, відпустив бідняка з миром. За молитвами святого Спиридона врожай виявився надзвичайно багатим. Бідняк зібрав кошти, щоби віддати борг разом з відсотками. Принісши гроші до лихваря, від несподіванки завмер, бо лихвар, охоплений бажанням наживи, не мав наміру втратити велику дорогоцінну золоту прикрасу. Лихвар сказав, що взагалі не давав йому жодних грошей у борг і ніякого завдатку від нього не брав. Зі сльозами на очах, прибитий горем бідар прийшов на скаргу до святого Спиридона. Спиридон заспокоїв бідняка, пообіцявши, що лихвар сам його знайде і віддасть позичену річ. Так і сталося. Коли лихвар підійшов до своєї скриньки зі скарбами, то почув, як змія з шипінням зарухалася. Відсахнувшись, лихвар наказав слугі піти за бідняком. Прибувши до лихваря, селянин-бідняк віддав увесь борг, а лихвар дав йому ключик від скриньки зі скарбами, щоби останній власноруч забрав своє золото. Нічого не підозрюючи, бідняк відкрив скриньку і забрав золоту прикрасу. Побачивши змію, яка знову стала золотом, лихвар вимагав признатися де бідняк узяв цю золоту прикрасу. Почувши дивну історію, єврей-лихвар пішов разом з селянином до святого Спиридона. Бідняк, віддавши Спиридонові золотий злиток, дякував за допомогу в часі скрути, а Спиридон наказав прибулим гостям увійти в сад і там попросив покласти змію на землю. «Іди в свою нору», – сказав Спиридон змії і вона, оживши, поповзла у свою нору. Єврей-лихвар, побачивши чудо своїми очима, вигукнув: «Віднині я християнин». Прославляючи і благословляючи Бога, він просив святого Спиридона хрестити його і всю його сім'ю.

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День третій

«Блаженні засмучені, бо будуть утішені» (Мт. 5, 5).

Сльози, в переважній більшості, є виразом нашого покаяння у духовному житті. Той, хто плаче над своїми гріхами, ступив на шлях досконалості. Той, хто плаче над гріхами ближнього, той уподібнюється Спасителеві, Який плакав над Єрусалимом: «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів хотів я зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила, – але ви не бажали! Ось дім ваш лишить вас порожній» (Мт. 23, 37-38). Для того, щоби плач і ця глибока печаль не доходили до розпачу, Христос у Нагірній проповіді дає обітницю: «Блаженні засмучені, бо будуть утішені». Оплакуючи свої гріхи, даючи собі слово більше не грішити та стримуватися всіма силами душі від того, на що наштовхує гріх, людина примирюється зі своєю совістю, яка перед тим їй докоряла як вирок Найвищого Трибуналу. У стані засмученості та оплакування гріхів людина відкривається на спідвию зі Святим Духом, Який очищує совість людини. Той, хто плаче у дочасному житті за вчинені прогріхи, отримує від Господа надію на прощення та безнастанну радість у вічному житті. А чи ми оплакуємо свої гріхи? Чи, навпаки, наше життя сповнене сміху, жартів та пісень скоморохів?

Проживши недовго у подружжі, святий Спиридон зазнав непоправної втрати – померла його дружина. У журбі та оплакуванні померлої дружини святий Спиридон не впав у розпач, бо ще з більшою ревністю почав молитися та служити Богові добрими вчинками, витрачаючи увесь свій достаток на прийняття убогих і калік. Живучи у такій святості, він догодив Богові так, що сподобився від Господа дару пророцтва та чудес: зцілював від невиліковних хвороб, виганяв бісів. Тому-то Боже провидіння вибрало його та піднесло до гідності єпископа міста Тримифунта. Під час проведення І Вселенського собору, участь в якому брав святитель Спиридон, помирає його донька Ірина. Вона проводила все своє життя у дівицтві і ціломудренності. Повернувшись із Собору, Спиридон дізнається про смерть доньки. В цьому часі туги і скорботи до нього підходить якась жінка і твердить, що віддала його померлій доньці золоту прикрасу. Жінка не встигла повернути собі цю прикрасу перед смертю його доньки. Спиридон перешукав увесь дім, але прикраси не знайшов. Тоді він іде з непохитною вірою і цілковитим упованням на Бога, разом зі своїми приятелями та цією жінкою, на гріб до доньки. Ставши біля гробу голосить: «Дитино моя, Ірино! В ім'я Господа нашого Ісуса Христа скажи мені, куди ти поклала прикрасу цієї жінки, яку взяла у неї на збереження». Усі присутні почули голос, який пролунав із гробу: «Я поклала прикрасу в такому-то місці». Святий сказав їй: «Спочивай віднині, чадо, допоки не прийде Господь та не воскресить тебе разом зі всіма». Отримавши відповідь, усі присутні пішли в дім святого Спиридона й у вказаному місці знайшли захovanу золоту прикрасу, яку Спиридон негайно віддав власниці.

Молитва до святого Спиридона

О прєблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День четвертий

«Блаженні голодні та спраглі справедливости, бо вони наситяться» (Мт. 5, 6).

Здавен-давна відомо, що люди голодні і спраглі докладають всіх зусиль, щоби здобути собі їжу і пиття. Здобувши їх, вони насичуються. Так само, а навіть і більше чинять і ті, хто має нездоланне бажання виконувати у всьому Божу волю, тобто голодні і спраглі справедливості. Досягаючи бажаного, вони отримують задоволення, мовби наситившись. Заспокоєння духовного голоду і духовної спраги ми отримуємо також через оправдання перед Богом. Оправдання перед Богом містить в собі наступні прикмети: чесність, справедливість і почуття відповідальності за себе, за ближнього і за світ.

Один із друзів святого Спиридона Тримифунтського чудотворця був несправедливо ув'язнений. Причиною несправедливого вироку була заздрість та наклеп обвинувачів. Ув'язнений знаходився між ворогами мов ягнятко між вовками. Бажаючи врятувати свого приятеля від неминучої смерті, святий Спиридон спішить із друзями у місто Константіану, де має звершитися виконання вироку. Коли ж він із друзями дійшов до ріки, то виявилось, що ріка під час повені розлилася, і подорожуючі не могли її перейти. Праведник, боячись запізнення перед виконанням вироку і тому надзвичайно поспішаючи, підійшов, і до води промовив: «Христос наказує тобі зупинити тобі свою течію, щоби я міг своєму приятелю принести вибавлення, яке я випросив у свого Владики і Бога». Як тільки води почули ім'я Господнє, то зупинились. Ця вода, яка плила по течії, швидко біжачи вперед, обнажила перед людьми своє русло, а всі решта води, які пили зверху по течії, – зупинилися. Люди, які йшли з праведником у місто Константіану, перейшли сухим руслом так, як давній Ізраїль з Ісусом Навином пройшов по дні Йордану. Так і тепер усі вони по дну ріки перейшли на другий берег та пішли у місто. Святий же Спиридон ще залишився, маючи на меті усмирити потоки бурхливої води, щоби води рухалися спокійно і помірно та не нанесли шкоди ані землі, ані людям, ані посівам. Супутники праведного Спиридона, дійшовши до міста раніше святого, розказали всім про чудо, яке звершив святий під час подорожі. Дізнавшись про намір святого, який іде визволяти свого приятеля, правитель острова звільнив із в'язниці ув'язненого, бо, переглянувши справу, виявив усю правду. Правитель віддав звільненого доброму пастирю і співчутливому приятелю, який не жалкував ні молитов, ні сил, ні трудів, аби звільнити свого приятеля. Вони разом, насичені справедливості, радіючи повернулися назад.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День п'ятий

«Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя» (Мт. 5, 7).

Навчаючи народи, Христос голосить: «Все, отже, що бажали б ви, щоб люди вам чинили, те ви чиніть їм, – це ж бо закон і пророки» (Мт. 7, 12). Якщо ми очікуємо для себе від других допомоги і співстраждання, коли терпимо хвороби, убогість, переслідування, то, згідно зі справедливістю, інші також мають право очікувати від нас такого ж співстраждання і такої ж допомоги. Про це Ісус запитуватиме нас на Страшному Суді, адже Він голосить: «Прийдіть, благословенні Отця Мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу. Бо я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; чужинцем був, і ви мене прийняли; нагий, і ви мене одягли; хворий, і ви навідались до мене; у тюрмі був, і ви прийшли до мене... Істинно кажу вам: усе що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили» (Мт. 25, 34-36. 40).

Вчинки милосердя надзвичайно різноманітні, але й прояви лиха також багатогранні. Слід пам'ятати, що творити добрі вчинки необхідно не з гордістю і самовихвалянням, а з любов'ю та готовністю співстраждати з потребуючими. Святий Спиридон дає нам яскравий приклад цього.

Один тримифунтський мореплавець прийшов до святого Спиридона з просьбою про позику грошей. Отримав ці гроші, адже Господь навчав: «Від того, хто хоче позичити у тебе, не відвертайся» (Мт. 5, 42). Перепродуючи різноманітний товар, мореплавець таким ремеслом кормив свою сім'ю, проте великих статків не мав, а навіть і навпаки. Святий Спиридон усі церковні кошти і свої власні випозичив торговцю. Він відкрив шафу в його присутності і, взявши звідти вказані гроші, передав їх потребуючому. Закупивши все необхідне, мореплавець пішов у плавання і, продавши свій товар та отримавши за молитвами святого великий прибуток, приніс борг Спиридону. Святий Спиридон сказав: «Поклади гроші у шафу, звідкіля, як ти бачив, я давав тобі». Чоловік поклав гроші у вказане місце. Коли прийшла пора знову вирушати в дорогу, то він прийшов до свого благодійника. Святий Спиридон запропонував йому самому взяти гроші із шафи. Мореплавець взяв їх і після повторного щасливого плавання та отримання великих прибутків приніс гроші, щоби віддати борг. Спиридон поступив за своїм звичаєм: сказав поставити гроші на своє місце. Якось охоплений пристрастю грошоловства і користолюбства він удавано задзеленькотів грошима, але на місце їх не поставив. Удаючи із себе чесну людину, мореплавець закрив шафу і пішов, думаючи ошукати святого Спиридона. Через певний час він обіднів, бо привласнене чуже робить із багача убогого. Мореплавець знову прийшов до святого Спиридона за позику. Спиридон і на цей раз послав його до шафи, але грошей там не було. Мореплавець промовив: «Отче, але я тут не знайшов грошей взагалі». Святий промовив: «Ти добре їх

пошукай, бо з того часу, коли ти їх поклав туди, їх ніхто не забирав». Пошукавши і нічого не знайшовши, мореплавець знову сказав святому: «Але тут нічого нема». Чоловік Божий сказав йому тихо і лагідно: «А як ти хочеш знайти там те, чого ти не клав?». Мореплавець, побачивши, що не зміг приховати від святого свій негідний вчинок, кинувся в ноги святому, просячи про прощення. Спиридон дав йому урок побожності і відпустив, простивши весь борг.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День шостий

«Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога» (Мт. 5, 8).

Подібно як чистота є протилежністю нечистоті, так чистота серця є протилежністю нечистоті серця. Серце є джерелом вчинків і намірів людини. Христос голосить: «З нутра бо, з серця людини, виходять недобрі намісли, розпуста, злодійство, вбивство, перелюби, загребушість, лукавство, обман, безсоромність, заздрий погляд, наклеп, бундючність, безглуздя. Уся ця погань виходить із нутра й оскверняє людину» (Мр. 7, 21-23). Бог дав людині розум і свободну волю, а згідно вчення Ісуса Христа людині дані середники для очищення серця: покаяння, молитва, сльози, щоденний іспит совісті, боротьба із гордістю та самолюбством, вчинки милосердя та постійні призивання Бога на допомогу у цій важкій боротьбі. Чисті серцем побачать Бога не тільки в майбутньому житті, але і в дочасному. Таку високу нагороду вони отримують задля чистоти серця. Нечистота серця захоплює людину почуттям покарання і з цього впливає страх. Але куди втекти від Божого правосуддя? Від нього не втечеш. Трапляються і випадки самогубства, коли людина тікає від Бога. Але ж потрібно бігти не від Бога, а до Бога. Покаяння не віднімається від людини ніколи, бо розкаяний розбійник Дизма на хресті був не тільки пробачений, але й увійшов у Царство Небесне. На запрошення Олександрійського Патріарха екзорцисти зі всього Єгипту молилися перед статуями, щоби вигнати із них злих духів. Всі статуї порозбивалися самі собою, а злі духи повтікали. Це була очевидна сила молитви. Одна статуя продовжувала вперто стояти, а зло гніздилося в ній. Екзорцисти були безсилі. На запрошення патріарха прибув святий Спиридон. Його молитва була настільки сильною, що як тільки він ступив з корабля на берег, то статуя сама собою розсипалася, і демони повтікали з м. Олександрії (Єгипет). Патріарх впевнив мешканців, що це прибув до них святий Спиридон. Його слова підтвердилися приходом святого Спиридона.

Чистота серця святого Спиридона стала також джерелом дару воскресіння із мертвих. Святитель Спиридон одного разу повертався із царського палацу і зустрів біля свого дому жінку, яка очікувала його приходу. Це була жінка солдата-чужинця. Вона

тримала в обіймах мертвої дитини. Кинувшись в ноги святому Спиридону, жінка просила її пожаліти. Присутній там диякон Артеמידор просив Спиридона промовити те саме, що свого часу сказав Христос: «Таліта кум», тобто: «Дівчино, кажу тобі, встань». Зрошуючи землю сльозами, святий Спиридон ревно молився і разом з молитвою сталося чудо – душа дитини повернулася в тіло, і дитина заплакала. Подібно як молитва пророка Іллі повернула до життя дитину вдови із Сарепти сидонської, так і тепер святий Спиридон воскресив дитину цієї жінки-чужинки. Коли опечалена матір почула плач дитини, то з цієї радості і від пережитого стресу сама померла. Потрясіння, яке пережив Спиридон від цих подій, змусило його знову запитати диякона Артеמידора, що робити, бо тепер, коли матір померла, дитина залишилася сиротою. Диякон Артеמידор нагадав Спиридону про те, як він зцілив імператора і просив воскресити і цю жінку, адже бідні мають більшу потребу у зціленні задля своєї бідності. Приступивши ближче до мертвої жінки, Спиридон так ревно молився, що дух жінки негайно повернувся в її тіло. Святий Спиридон у присутності багатьох воскресив цю жінку і її дитину в місті Антіохії, виявивши чистоту свого серця, бо лише ті, що бачать Бога, можуть творити такі чуда.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День сьомий

«Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мт. 5. 9).

Апостол Народів святий Павло проголошує: «Живіть мирно, і Бог любови та миру буде з вами» (2Кор. 13, 11). Хто хоче увійти щасливо у Царство Небесне, повинен бути миротворцем, тобто оселяти мир у світі та в самому собі, у своїй душі. Послідовник Христа повинен увести себе у такий стан, щоби наш дух нічим не обурювався. Ми повинні спокійно відноситися і до позбавлення матеріального, браку середників до життя, образ, лихослів'я і всього того, що порушує духовну рівновагу і мир душі. Миротворець повинен мати мир в собі, і цей мир він повинен поширювати назовні. Дружелюбність і відсутність приводу до незгоди – ось ознака миротворця. Одного разу святий Спиридон увійшов, за звичаєм, до церкви у своєму місті. Він мав намір увечері відправити богослужіння. Сталося так, що цього разу народ не прийшов на відправу Вечірні. Приятелі Спиридона не хотіли запалювати всі світильники, тому що у храмі не було нікого, окрім служителів, а для них, які звершували коліноприклінні молитви, вистарчало і одного світильника. Просвічений світлом розуму богоносний отець наказав запалити щонайбільше світильників для звершення вечірнього богослужіння. «Церква має виглядати ще більше світлою, ніж передніше», – сказав святий Спиридон. Увійшовши перед святий престіл, Спиридон проголосив: «Мир усім». Хоча народу не було взагалі і не було кому сказати: «І духові твоєму». Ангельські полки, міриади

Життя - Христос

Флп 1:21

ангелів громоголосно послухали святого і відповіли йому. Коли ж диякон з великим страхом продовжив моління вечірнього богослужіння, то почувся голос: «Господи помилуй». Всі люди в місті, почувши таке голосне служіння в храмі, кинулися бігти до святині, щоби дізнатися, хто це так голосно молиться. Це було дуже дивним, бо всі мешканці міста від старого до малого кинулися бігти до храму. Навіть ті, хто спирався на посох, попрямували до храму, щоб подивитися на вельми голосних молільників. У страху і тремтінні усі хотіли бачити тих, які моляться. На протязі всього того часу, коли вони бігли до храму, усі чули гучний голос молільників. Коли ж увійшли, то не побачили нікого, окрім святого Спиридона та його співслужителів. Були вражені, здивовані і у великому страху, а тому просили присутніх із Спиридоном співслужителів пояснити це незвичайне голосне служіння і спів у храмі. Співслужителі Спиридона пояснили, що їм явилися ангельські хори, які довго разом із ними молилися. Все це відбувалося завдяки святому Спиридонові. Молячись із Божим архіереєм, усі перебули до кінця богослужіння і прославляючи Бога з радістю повернулися додому. З цього часу народ уже ніколи не занедбував церковні богослужіння і приходив на відправи згідно встановленого часу і служили Богові кожен у своєму чині.

Святий Спиридон приймав участь у роботі I Вселенського собору (325 р.). який засудив ересь Арія. Спиридон на цьому Соборі вчинив чудо, наглядно демонструвавши доводи єдинства Божества у Пресвятій Трійці. Взявши в руки цеглу, він стиснув її і, миттєво, із цегли вийшов вгору палаючий вогонь, вниз потекла вода, а глина залишилася в руках чудотворця. «Це три стихії, а цегла (гр. «плінфа») одна, – сказав святитель. – Так і в Пресвятій Трійці – Три Іпостасі (Особи), а Божество одно». Силою Божою цегла розклася на свої складові. Так була захищена віра від еретиків. Сьогодні також свідки Єгови продовжують творити смуту у свідомості неутверджених. Нехай навчаться від святого Спиридона, який чудом ствердив правдивість католицької віри. До пояснення догматів про Бога не можна застосовувати математику, а лише фізику. Прикладом цього – вода, яка може перебувати у трьох своїх проявах: лід, пара і рідина, тобто одна стихія, але у трьох проявах. Святий Спиридон цим чудом навчив правдивому богочитанню і умиротворив Церкву.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День восьмий

«Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне» (Мт. 5, 10).

Люди завжди були злі, розпусні і ненавиділи праведних. Починаючи від праведного Авеля, якого вбив рідний брат Каїн, люди у своїй ненависті переслідували святість, чистоту і правду. Ісав переслідував свого брата Якова, якого намагався вбити. Діти патріарха Якова продали в рабство свого рідного брата Йосифа. Нечестивий цар Саул

Життя - Христос

Флп 1:21

ненавидів і переслідував лагідного Давида, а юдеї Божих пророків, які звинувачували їх у беззаконному житті, одних били, других – вбивали, третіх – каменували і нарешті – розп'яли Господа нашого Ісуса Христа. Поганський світ послідовників Христа піддавав різнорідним тортурам: їх розпинали на хрестах, віддавали на поживу тваринам, топили у ріках і озерах, стругали залізними кігтями, колесували, виколювали очі, відрізали язик, та поступово відрізали і калічили всі члени тіла, обливаючи їх киплячим оловом чи спалюючи їх на розпаленій металевій решітці. Ісус голосить: «Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради» (Мт. 5, 11).

Під час правління імператора Іраклія, по Божому допусту, агаряни звершували напади на острови. Їхнє нахабство сягнуло і о. Кіпр. Грабуючи все підряд, агаряни дійшли і до могили святого Спиридона. Думали, що всередині знайдуть багато золота. Оцінювали християнських святих своїми мірками, адже їхні володарі та герої віри йшли у потойбічний світ зі скарбами. Коли ж відкрили гріб святого, то побачили його мовби сплячим, причому тіло Спиридона видавало благоухання. Не знайшовши скарбів, охоплені люттю і безумством вони підняли його тіло і мечем відсікли голову. Господь вчинив чудо!!! З тіла, яке пролежало уже століттями у гробі, потекла кров!!!... Боже Провидіння сплело йому вінець мучеництва, яке шукав святий Спиридон. Ще за часів правління імператора Костянтина він прагнув мученицького подвигу, але ревність Костянтина у вірі християнському благочесті не дозволила цього Спиридонові. Тепер святий мученицький подвиг отримав від агарян. Агаряни витягнули його тіло до дверей храму і розпалили вогонь. Один із варварів вигукнув: «В ім'я свого Ісуса Христа дай себе спалити». Святий ніколи б не дав себе спалити, але закляття іменем Ісуса Христа подіяло, і частина мощів була піддана вогню. Було частково обпалено голову і частково святі мощі. Тамплієри відсікли руку святому Спиридону, але Боже Провидіння діяло так, що ця рука опинилася в Римі і, згодом, Апостольський Престіл повернув її у м. Корфі, куди були перенесені мощі святого Спиридона.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава: І нині:

День дев'ятий

«Радійтеся й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі» (Мт. 5, 12).

Слова Ісуса Христа завжди збуваються. Вони укріплюють сповідників віри, які йдуть добровільно на страждання, щоби торжествувати у майбутньому віці. Якщо ми будемо неприємні людям, а приємні Богові, то будемо зіницею Божого ока на землі, на противагу більму сліпоті; будемо голосними устами Божими на противагу німоті риби; будемо чуттєві на Божий дотик на противагу нечуттєвості паралічу; будемо чутливі слухом до гармонії Божої симфонії на противагу нашій зміїній глухоті щодо Божих закликів до навернення; будемо гострі нюхом для отримання кадила Божої благодаті на противагу відсутності нюху риби; будемо смаком життя Євхаристії на противагу

гіркоті гріха і смерті.

Святий Спиридон є зором, устами, дотиком, вухом, нюхом, смаком Божим в історії Церкви. Він тішиться великою славою Божого народу, а також продовжує творити чуда в історії Церкви.

Моці святого Спиридона зберігаються на о. Корфу в церкві, яка присвячена його імені. Існує беззаперечне передання, що святитель Спиридон подорожує по світі і допомагає людям. Підставою цього твердження є черевички святого, які одягаються на його ноги і які щороку чудесним способом зношуються. Один раз в рік моці перезувають, а поношену тканину черевичків розділюють для віруючих на невеликі частинки, як дорогоцінну святиню.

Одного разу невіруючий моряк Спіро (Спиридон) вийшов у море, де розпочався шторм. Його корабель потонув, а сам він пішов під воду. В одну мить святий Спиридон витягнув його на берег. Переповнений радістю та вдячністю, а також і бажанням пересвідчитися чи справді це був святий Спиридон, врятований моряк кинувся бігти у храм. Саме тоді монахи намагалися безуспішно відкрити ковчег з мощами святого. Весь загаль народ знав, що коли ковчег не відкривається, то святого на місці не має, бо він пішов когось рятувати. Монахи, які намагалися відкрити його ковчег з мощами, полишили безперспективну працю і вийшли із храму. Врятований рибалка впросив монахів повернутися і ще раз спробувати відкрити ковчег. Його послушали. Коли почали відкривати ковчег із мощами, то він тепер відкрився без жодних перешкод. На черевичках святого Спиридона всі побачили мокрі водорості і мушлі. Рибалка, продавши увесь свій маєток, купив лампаду із чистого золота і поставив її перед ковчегом із мощами. Ця лампада зберігається у храмі до сьогодні.

Тіло святого Спиридона зберігає постійну температуру: 36,6 °С. нього до сьогодні ростуть і волосся і нігті. Найдивовижнішим є те, що його одяг міняють кожного півроку, тому що він зношується, мов би святий не лежав у ковчегу, але подорожував по острову. Охоронець твердить, що бували випадки, коли ключ просто не міг відкрити замок. Тоді всі знали, що святого в ковчегу просто нема, а він ходить по острову.

Турки постійно мали бажання завоювати цей живописний острів. Перший раз, коли острів оточила армада турецького флоту, то турецькі моряки побачили над островом жахливу тінь старця з вогненним мечем у руці. Охоплені панічним страхом, вони не посміли висадитися на берег. Іншого разу турки вирішили підірвати храм святого Спиридона і надіялися, що тоді мешканці о. Корфу залишаться без покровителя. Святий з'явився мешканцям острова і попередив про вибухівку. Її вчасно знайшли і знешкодили. В 1531 році яничари оточили м. Керкеру, столицю о. Корфу. Здавалося, що загибель була неминучою. Мешканці острова звернулися за допомогою до святого, і турки були розгромлені, хоча значно чисельно переважали християн, захисників міста і острова. Новий напад турків був відбитий також у 1716 році. Святий Спиридон врятував мешканців о. Корфу від чуми в 1673 році. З цього приводу щорічно відбувається хресний хід вулицями міста в першу неділю листопада.

Молитва до святого Спиридона

О преблаженний святителю Спиридоне! Ублагай доброту Чоловіколюбця Бога, нехай не засудить нас по наших беззаконнях, але нехай вчинить з нами за милістю своєю. Випроси нам, рабам Божим (імена) у Христа і Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне. Визволи нас від усяких бід душевних і тілесних, від усякої журби та диявольських підступів. Молися за нас біля престолу Вседержителя і благай Господа: нехай подасть багатьох гріхів наших прощення, тихе і мирне життя, та нехай дарує нам бездоганну і мирну кончину нашого життя, нехай сподобить нас вічного блаженства в майбутньому віці та нехай безнастанно засилаємо славу і благодарення Отцю і Сину і Святому Духові нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Молитва на закінчення дев'ятниці до святого Спиридона Тримифунтського

О, преблаженний святителю Спиридоне, великий угоднику Христовий і преславний чудотворче! Молячись на небесах із чинами ангельськими біля Престолу Божого, споглянь милостивим оком на людей, що стоять тут і сильно твоєї помочі просять. Умоли, милостивий, Чоловіколюбця Бога, щоб Він не засудив нас за беззаконня наші, але вчинив нам по милості Своїй. Виблагай нам у Христа Бога нашого мирне і спокійне життя, здоров'я душевне і тілесне, багатство плодів земних і в усьому достаток та благі дні. Нехай не на зло ми будемо використовувати блага, які отримуємо від Щедрого Бога, але на славу Його та на прославлення твого заступництва. Визволи всіх, що з вірою непохитною до Бога приходять, від усяких бід душевних і тілесних, від всіх мук і диявольських підступів. Будь для скорботних утішителем, для недужих – лікарем, в напастях – помічником, нагим – покровителем, вдовам – заступником, убогим – захисником, немовлятам – годувальником, похилим – опорою, подорожуючим – провідником, плаваючим – кормчим. Виблагай усім, які сильної твоєї допомоги потребують, усе, що для спасіння потрібне. Щоб ми, які твоїми молитвами проваджені та бережені, досягли вічного спокою і разом з тобою прославляли Бога, в Тройці Святій славимого Отця і Сина і Святого Духа, нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

<http://molytva.at.ua>